

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quod bonitas & perfectio donum dei sit. ca. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

sta, quæcunque sc̄ta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitare. Talia enim cogitãdo proficimus, & impletur in nobis quod in psalmo dicitur: Ibunt de virtute in virtutem, & videbitur deus deorum in Sion. Hæ sunt enim mansiones populi dei, per quas ad terram promissionis itur, & gradus per quos psallendo dei templũ in gredimur, & scala Iacob, per quam de terra sublati ascendimus in cælũ, vt iam manifesto inuisibilis dei fruamur cõspectu, & plene ȳeque beati simus. Idco & Ap̄s q̄ retro sunt obliuiscēs, ad ea ȳo q̄ sunt priora extēdēs seip̄m, ad destinatum p̄sequit̄ brauium sup̄næ vocatio nis dei in Christo Iesu. Talis est omnis iustus, de quo Psalmista ait, Iustus vt palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur, quod & Salomon testatur, dicens Radix iustorum proficiet.

Quod bonitas & perfectio donũ
dei sit.

Cap. X.

ET enim proficiendo ad bonitatis iustitiæque culmen peruenient iusti, vt de mundo exeũtes Christum sequantur, & perfectio nis iter ingredi incipiant. Si vis (inquit) esse perfectus, vende omnia quæ habes, & da paup̄ibus, & sequere me. Perfectiõis est igitur, contemptis diuitiis Christi imitari paupertatem, sp̄retaque inanis gloriæ ambitione, humilitate se deicere, quia & ipse cum eum regem vellent facere, recusauit, dicens: Non est regnum meum de hoc mundo, & Non veni (inquit) ministrari, sed ministrare. & cum dominus esset, seruum se fecit. Præterea semetipsum abnegare, & aliorum subdi imperio, consummatæ virtutis est: quia & ipse obediens fuit patri vsque ad mortẽ crucis. Ad hæc non solum amicos, sed etiam inimicos diligere, quia & ipse pro illis, a quibus tormenta patiebatur, orauit. Repudiatis etiam nuptiarum copulationibus perpetuam seruare castitatem, quoniam & ipse castus fuit, de casta matre genitus, de casto seruo baptizatus. Postremo pro amore dei nullum laborem recu-

Psal. 83

Phil. 3.

Psal. 91

prou. 12.

Mar. 19.

Iohan. 6.

Mar. 10.

sare, nulla refugere pericula, nullo supplicij necisque
 genere terreri, omnia prius aduersa perpeti malle quã
 dei mādaturū prauaricari, hoc erit calicem bibere pro
 Christo, quem prior pro nobis bibit Christ⁹. Qui tamē
 hoc fecerit, nequaquam in eo quod pro Christo susti-
 net, se gratiam retulisse putet, sed beneficii plus accepit
 se. Idem enim ille qui pro nobis pati voluit, vt nos pro
 sui nominis gloria sustinere possimus præstat. Facimus
 quidem satis cum obedimus, nulla tamen apud illū im-
 perandi est causa, nisi vt remuneret obedientes. Neque
 enim nostro obsequio indiget deus, sed nos ipsius indi-
 gemus iussione: vt cum hoc quod iussum est impleueri-
 mus, accipere illud quod promissum est, mereamur, ta-
 meti hoc quoque, vt iussa perficere valeamus, eius mu-
 neris sit, cuius benignitatis est perficientibus promissa
 tribuere. Quicquid igitur a nobis exigit dominus, ni-
 hil ex eo ipsi accedit cum præstatur, sed nobis duntaxat
 prodest, qui pro modico bono quod præstamus, bonū
 illud quod omnem superat taxationem, ab ipso recipi-
 mus. Quanto igitur benignior atque indulgentior do-
 minus, tanto nos ei promptius perfectiusque seruiamus
 quanquam penitus perfecti esse non possumus, donec
 corporis huius onere premimur. Vnde dictum est, Cor-
 pus quod corrumpitur, aggrauat animam, & terrena in-
 habitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et caro
 pugnat aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem
 hæc sibi inuicem aduersantur, vt non ea quæ volumus
 faciamus. Ita quæ in hac vita sicut proficere,
 ita & deficere, contingit, & quemadmodum peccato-
 res per pœnitentiam sanctificantur, ita sancti per fragi-
 litatem peccant atque delinquant. Sanctorum tamen siue
 iustorum nomen non amittunt illi, qui dum se peccasse
 dolent, cito corriguntur. Peccauit Moyses, peccauit Aa-
 ron, peccauit Dauid, peccauit Petrus, peccauerunt om-
 nes reliqui discipuli, cum tempore dominicæ mortis
 a fide defecissent. Solus tamen de sanctorum numero
 excidit infelix Iudas; quia licet de scelere doleret, de ve-
 nia tamen desperauit. Cum igitur nemo tam perfectus

Sapi. 9.

fit, quem non aliquando labi coningat, nemo in præ-
 senti potest esse perfectus, nisi pro conditione fragili-
 tatis humanæ, secundum quam dictum est: Estote per-
 fecti sicut & pater vester cælestis perfectus est, non di-
 xit, quantum ille perfectus est, quod impossibile quidem
 erat, sed sicut ille, ut pro viribus entium ut ei similes
 esse in omni bonitate & iustitia & virtute, qui ad simili-
 tudinem & imaginem suam nos creauit. Tunc autem ple-
 ne perfecti & consummati erimus, cum ablata omni
 mortalitatis molestia in ipso viuere incipiemus. Nunc
 enim videmus in ænigmate per speculum, tunc autem
 facie ad faciem, & sicuti est eum videbimus: quæ sola
 visio efficit nos beatos, atque omni virtute repletos, &
 iam neque culpæ neque tentationi obnoxios, quibus mis-
 reri interim carere omnino non possumus. Danda tamē
 est opera, imo omni labore conandum, ne quando in il-
 la peccata quæ ad mortem ducunt, incidamus. Quod si
 etiam minima quæque (quam in nobis est) vitare si-
 uerimus, vel nullus vel rarus admodum ad graua &
 quæ mortem afferant, lapsus nobis euadent.

Mat. 5.

De moderatione virtutum. Cap. XI.

Porro in exercendis colendisque virtutibus ita nos
 gerere oportet, ut neque ad dexteram neque ad si-
 nistram declinemus: quoniam extrema vitiosa
 sunt, in medio autem est virtus. Ponam, inquit, domi-
 nus, in pondere iudicium, & iustitiam in mensura. Tu
 qui te ita institutum compositumque senseris, caue ne
 qua inanis gloriæ appetitio animum tuum attollat, &
 quod humilitate congestum est, arrogantia dissipet.
 Ad exemplum aliorum virtus tua sit exposita semper,
 non ad iactantiam neque ostentationem, ut tua iusti-
 tia (sicut præcipit dominus) in occulto sit conscientiæ
 tuæ, & tamen ad laudem largitori virtutum deo præ-
 standam, qui te viderint, concitentur. Prouidemus enim
 bona (ut Apostolus ait) non solum coram deo, sed etiã
 coram omnibus hominibus, ut videlicet ex cõuersatione
 ipsa deum laudent, se corrigant, & vna nobiscum saluent.

Isa. 28.

Rom. 12